

на лице то и се загуби: така и богатъю повѣхнѣва въ свои тѣ начинанія.

12 Блаженъ (е онъ) чело-вѣкъ който терпи искушениe! да-щото като пройде предъ иску-шениe то, ще да пріиме вѣнецъ жизни, когото е вѣщалъ Богъ на онia щото го обичатъ.

13 Никой, когато м8 дохожда искушениe, да не говори: дающо отъ Бога ми быва искушениe то: дащото каквото самъ Богъ не може да се искушава отъ дло, така и не искушава той никого.

14 Но секой се искушава, по-неже се влаци и прелъжава отъ своя та си похотъ.

15 Послѣ похотъ та като да-чне, ражда грѣхъ: а грѣхъ като се извѣрши ражда смърть.

16 Не прелъжавайтесе, братие мои возлюбленнii.

15 Есакое даванiе добро, и есакъ даръ совершенiе отъ горе быва, понеже слади отъ Отца на свѣтлове тѣ, оу когото нема, (ни-коe) измѣненiе, или сѣнка да се променава.

18 Отъ сама та си воля по-роди насъ со слово то на истина та, да да вѣдеме (като) нѣкой начинокъ на негови тѣ созданія.

19 И така, братие мои воз-любленнii, да бѫде всакъ чело-вѣкъ скорь на слышанiе то, и да-бавенъ въ говоренiе то, и да-бавенъ въ гнѣванiе то.

20 Защото чловѣческiй гнѣвъ

не твори онова щото е праведно предъ Бога.

21 Затова отфирлате (отъ сеbe) секаква нечистота и оста-токъ на длока та, и пріимете съ кротостъ обученiе то което е на саждено въ васъ, и което може да си спасе душы тѣ.

22 Исполнявайте и съ дѣло слово то (Божie), а не самъ го слышайте, понеже прелъжавате са-ми сеbe.

23 Защото ако нѣкой (самъ) слыша слово то, а не твори го, той е подобенъ на единъ чело-вѣкъ, който гледа исто то свое лице въ огледало то.

24 Защото той погледа сеke си и отиде, и тоа часъ забрави каквъ беше.

25 Но който вникне въ со-вершенныятъ законъ на свѣтла-та, и стои въ него, той понеже не е слышателъ забравливъ, но творителъ на дѣло то, той ще да бѫде блаженъ въ свои тѣ дѣла.

26 Ако нѣкой отъ васъ мы-сли дающо е благочестивъ, а а-зыкатъ си не забѣдава, но прелъжава сърдце то си, негово то благочестiе е светно.

27 Защото чиста та и непо-рочна та вѣра предъ Бога и От-ца таа е, да нагледава нѣкой си-рачета та и вдовици тѣ, и да варди сеbe си чистъ отъ всквер-ненiе то на тоа свѣтга.